

Manteuffel, Jerzy

Papyri e collectione Varsoviensi : series nova

The Journal of Juristic Papyrology 2, 81-110

1948

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PAPYRI E COLLECTIONE VARSOVIENSI

series nova

edidit

GEORGIUS MANTEUFFEL

Papyri, quae hoc volumine comprehensae sunt, partim in Museo Berolinensi (Papyri Euripideae No 1 et 2, Sententiae Menandreae No 5) et in collectione privata Hugonis Ibscher (Fragmentum ad res forenses pertinens No 4) Berolini asservabantur, partim in expeditione Italorum Oxyrhynchi et in pago Arsinoitico repertae sunt (Instrumenta privata No 5-8).

Viris doctis Guilelmo Schubart, Achilli Vogliano, Hugoni Ibscher, Heinzio Kortenbeutel, quorum summa benevolentia olim factum est, ut eas papyros publici iuris in hoc volumine facere possem, grates debitas ago.

Leopoli, mense Iulio 1941.

1. — EURIPIDES, PHOENISSAE.

Inter fragmenta Euripidea, quae, in papyris, ostracis, tabellis aetate posteriore perscriptis ad lucem surrexerunt, excerpta Phoenissarum saepissime leguntur. Quae reliquiae non solum e fragmentis voluminum chartisque ex usu scholarum ad nos pervenerunt, sed etiam in opusculis vere popularis ingenii nonnunquam inveniuntur. Itaque in expeditione franco-polonica repertum est Apollinopoli Magna a. 1939 ostracon quoddam aetate Lagidarum posteriore perscriptum, quod continet cantiunculam in honorem Solis compositam versu intercalari Ἡλιε, θεοῖς ἵπποισιν εἰλίσσω φλόγα (Phoen. 3) bis repetito.¹

¹ Ostr. Edf. No 526, *Fouilles franco-polonaises, Rapports III. Tell Edfou* 1939. Tempestate ultimi temporis adhuc impediti sumus, quominus fasciculum tertium in publicum proferremus.

Vv Phoen. 529-534 in antiquissimo libro ad usum scholarum, quod adhuc nobis innotuit,² III saeculo a. Chr. n. scripto exstant, et scaena, unde hic locus petitus est in exercitatione quadam, quae ad versus componendos pertinet, imitatione exprimitur.³ Hermupoli repertum est folium e codice papyraceo s. VI inscriptum (Pap. Wirzeburg. I), quod continet excerpta scholiorum ad Phoenissas a praeceptore quodam publico confecta.⁴

Praeter ea quae supra iam allata sunt haec Phoenissarum fragmenta aetatem tulerunt:

Ostracon rudi manu a discipulo quodam s. II a. Chr. n. perscriptum atque erroribus scatens continet vv 105-118 et 128-140.

Pap. Oxyrh. IX 1177 saeculi primi p. Chr. n. ineuntis exhibet vv 171-185 et 220-226.

Fragmenta voluminis saeculi alterius exeuntis⁵ (Pap. Ryl. III 547 et Pap. Oxyrh. II 224) exhibent vv 646-657, 1017-1043, 1064-1071. De hoc libro in hunc fere modum iudicaverunt editores: *The papyrus is sometimes superior to the Mss., but shares some of their blunders and introduces others of its own.* Tabella lignea (Pap. Rain. V, p. 74 et sq.) praebet vv 1097-1107 et 1126-1137 s. IV/V perscriptos.

Florilegium Euripideum in Pap. Argent. s. III a. Chr. n. confectum exhibet cantica Phoen. 1500-1736.⁶

Et denique in commentariis q. i. *The Journal of Egyptian Archaeology* I, 1914, p. 176 fit mentio de Phoenissarum fragmento V/VI s. in Collectione Ioannea asservato.⁷

² *Publications de la Société Royale Egyptienne de Papyrologie, Textes et documents* II, *Un livre d'écolier du III-e siècle av. J.-C.* édité par O. Guéraud et P. Jouguet, Le Caire 1938, p. XXIII et 14.

³ Norsa-Vitelli, *Annali della R. Scuola normale superiore di Pisa, serie II*, vol. IV (1935), p. 14-16.

⁴ U. Wilcken, *Mitteilungen aus der Würzburger Papyrussammlung, Abh. Preuss. Ak. d. Wiss.* 1933, *phil.-hist. Kl.* No 6, Berolini 1934, 7 sq.

⁵ C. H. Roberts, *Catalogue of the Greek and Latin Papyri in the John Rylands Library III*, Manchester 1938, p. 195.

⁶ Edidit W. Croenert, *Nachr. Gött. Gesellsch., phil.-hist. Kl.*, 1922, p. 17 sq., iterum edidit N. Lewis, *Etudes de papyrologie*, III, 1936, p. 52 sq.

⁷ Cf. W. N. Bates, *Euripides*, Philadelphiae 1930, p. 305 et Oldfather, *The Greek Literary Texts from Greco-Roman Egypt*, Madison 1923, p. 21.

Fragmentum, quod nunc e Pap. Berol. No inv. P. 11869 in publicum proferimus, exstat e volumine in parte recta inscripto. Servata est pars superior columnae 17 linearum; e columna praecedenti nihil nisi exiguae umbrae litterarum supersunt, quae ad versus Phoen. 1055-1059 pertinere videntur. Columna quae exstat a v. Phoen. 1079 incipit, unde vero sequitur, ut columna integra 24 vel 25 versuum fuerit, nam v. Phoen. 1075 in compluribus libris omittitur.

Scriptura propius accedit ad manus quas cursivas appellamus et haud longe abest ab eis, quae apud Schubartium *Palaeogr.* tab. 30 et in *Pap. Gr. Berol.* tab. 30^b et 28, cf. etiam tab. 24 et 34^a, phototypice expressae sunt. Quibus tabulis collatis novum Phoenissarum fragmentum Berolinense s. II p. Chr. n. tribuerim.

Ex ipsa scriptura semicursiva, quae in hoc volumine adhibita est nec non e contextu parum diligenter a librario vel a magistro quodam fortasse ad usum scholarum exarato satis elucet exemplar hoc praestantioribus libris Euripideis per se deterius esse. Sed praeter nonnullos errores, qui manifesti sunt (vv 1 3, 4, 10, 11 bis, 13, 14), variae lectiones animadvertendae et vel una (v. 17 στρατιώτας pro ἐπιότας Mss.) praefenda esse videtur. In v. 8 coniectura quaedam nostrae aetatis confirmatur (Ἀργεῖον δόρυ pro Ἀργείων δόρυ Mss.).

No inv. P. 11868

17 × 16 cm.

II s. p. Chr. n.

εστα[σι αθραυ]στοι και ουκ ανηρ<π>αστα[ι πολις

ηλ[θον [] δ]ε προς κινδυνον Αργ[ειου] δορος

1080

ακμη[γ] [] γ' επ' α]υτην αλ<λ>' ο [[κα]] Καθμ[ε]των Αρης

κ<ρ>εισ[σων [] κα]τεστη του Μυκηνα[ιου] δορος

5 εν ειπ[ε] π[ρ]ος θ[ε]ων ετι Πολυνεικ[ο]υς περι

οισθα [ως [] με]λει μοι και τοδ' ει λευσσει [φας

ζη σο[ι] ξ[υ]ν[]ωρις εις τοδ' ημερας τεκ[νω]ν

1085

ευδα[μ]ογ[]οιης . πως γαρ Αργεῖον δο[ρυ]

πυλω[ν] απεσ[τ]ησα<σ>θε πυργηρουμ[ε]νοι;

10 λεξον χειροντα [] τυφλον ως κατα στεγας

ελθωσα τερψω τηςδε γης σεσω<σ>μενης

- επει Κρεοντος [] παις ο γης υπερθαν[ων 1090
 πυργων επ ακρ[]ων <σ>τας μελανδε[τον ξιφος
 λαιμωι διηγε[[]]τι δε γηι σωτηρ<ι>ον
 15 λοχους ενειμαν επτα και λοχαγετας
 πυλας ε[φ] ε[πτα] φυλακας Αργειου δο[ρος
 [σος παις εφεδρους στρατ]ιωτας μεν [ιπποταις 1095

Contextum huius chartae cum apparatu critico, qui exstat in editione Oxoniensi a Gilberto Murray confecta, contuli.

Paragraphi nonnumquam a librario perperam afferuntur: inter vv 1/2, 2/3, 4/5, 11/12 etsi persona mutatur, paragraphus negligitur; inter vv 3/4 et 5/6 falso notatur.

In vv 2-14 mediis lacuna oblonga 1-2 litterarum, quae extenditur a superiore usque ad inferiorem paginae partem propter fila discissa antequam charta inscripta fuit, signo [] notatur.

1 Hiatus non semper vitantur, cf. v. 6; ANHPΑΣΤΑΙ Pap., cf. vv 4, 9, 11, 13, 14.

3. αλοκα καθμε[]ων Pap.: haplographia in ἀλλ' ἂ, dittographia secundo loco error librarii explicari potest; Mss.; ἐπ'] ες B.

4. κεισ[]ων Pap., cf. ad 1.; κρείσσον primitus M.

5. ετι Pap. εἴ τι Mss.: error librarii potius quam varia lectio, nam proceleusmaticus in quarto pede displicet.

6. μέλλει μου V; μέλοι μοι A; τὸδ'] τοῦδ' VL.

8. Αργειον δορυ Pap.: idem proposuit Fix, Ἀργείων δόρυ Mss.

9. απεστησαθε Pap. ἐπεστήσαθε L.

10. γειροντα errore Pap.: γέροντα Mss.

11. ελθωσα I. ἐλθουσα Pap.: σεσωμενης Pap.

13. τας I. στάς Pap.

14. λαιμωι Pap.: λαιμών] λαιμὸν LP et primitus, ut videtur, B; πλοιῶν A; τῆςδε γῆς P; σωτηρον Pap.

15. ενειμαν Pap.: ἔνειμεν Mss.

17. om. A: σὸς παῖς om. V; ἐφεδρους ἰππίτας Mss.: δ' add. Grotius: Pap. quae εφεδρους στρατ]ιωτας exhibet rectam lectionem praebere videtur.

2. — EURIPIDES, ANDROMACHA.

Andromachae fragmenta uno solo excepto (Pap. Oxyrh. III, 449, vv 5-28, v. 7 omissus, 30-36, 39-48 e s. III p. Chr. n.) inter papyros, ni fallor, adhuc non surrexerunt.⁸

⁸ Cf. W. N. Bates, *l. c.*, p. 307; de fragmento Oxyrhynchico ita iudicaverunt editores Grenfell-Hunt: *The text seems to have been a fairly good one. An otherwise unrecorded variant occurs...*, *l. c.*, p. 101.

Nova charta Berolinensis (No inv. P. 13418) exhibet fragmentum codicis papyracei s. V p. Chr. n. inscripti. Quod fragmentum continet in parte aversa vv 1134-1142 et in parte quae recta dicitur vv 1164-1172. Manum cum illa, quae apud Schubartium, *Palaeogr.* tab. 101, nisi forte quod litterae in partem dexteram inclinatae non sunt, phototypice exprimitur, conferas velim.

Folium codicis integri exhibebat columnam circiter 30 linearum; ex eo insuper quod margo superior et margines ab utraque parte columnarum servati sunt vel restitui possunt, et quae fuerint dimensiones codicis integri elici fere potest: ad longitudinem columnae 30 linearum ca 21 cm duo margines ab utraque parte ad 3 cm addendi sunt, ex quo summa ca 27 cm efficitur; in latitudinem vero efficit pagina 17 cm. Ex quo autem sequitur dimensiones codicis Andromacham continentis has fere fuisse: 27 × 17 cm. At dimensiones codicum, quorum fragmenta ex ipsa antiquitate servata ad nos pervenerunt, in tres praecipue classes dividi possunt.

Ad primam classem pertinent ei codices, quorum longitudo latitudini respondet (1 × 1); ad alteram ei, quorum longitudo latitudinem bis efficit (2 × 1), et ad tertiam denique, quorum dimensiones ita se habent, ut 3:2, unde apparet codicem, cuius fragmentum Euripideum in charta Berolinensi exstat, ad tertiam classem pertinere.⁹ Ac codices, qui ad eam classem pertinent, a s. V p. Chr. n. praecipue divulgatos fuisse W. Schubart demonstravit.¹⁰

Fragmentum A (vv 1134-1142) ad Euripidis textum interpretandum nihil fere novi affert, nisi quod a libris manuscriptis leviter discrepat.

Plus valet fragm. B (vv 1164-1172), in quo, ut vv 1168-1170 veras lectiones vix continentes omittam, v. 1171 sq. mea sententia ad locum in libris corruptum emendandum aliquid confert:

αὐτὸς [δὴ πῆ]μασι κέρσας εἰς ἐν μοίρας συνέκρσας.

⁹ Cf. W. Schubart, *Das Buch bei den Griechen und Römern*², Berolini-Lipsiae 1921, p. 131 et G. Manteuffel, *Charisteria Przychocki*, Varsoviae 1934, p. 110 sq.

¹⁰ *l. c.*, p. 135.

No inv. P. 13418

11 × 17 cm

V s. p. Chr. n.

Fragm. A (verso)

σφαγῆς ἐχ[ω]ρου]ν βουπαροι ποδων [παρος
 δε[ι]νας δε αν [ειδ]εξ πυρριχας φρο[υ]ρο[υ]μενου 1135
 β[ε]λε[μ]να πα[ι]δος ως δε νίν περιστ[α]δον
 5 χυκ[λφ] κατε[ι]χον ου διδοντες ανα[πνοας
 βωμου κενωσας δεξ[ι]μηλον εσ[χ]αραν
 το Τρωικον πηδημα πηδησας π[ο]δαιν
 χωρει προς αυτους τοι [δ] οπως πελ[ε]ιαδες 1140
 ιερακ ιδου[σαι] π[ρ]ος φυγ[η]ν ενωτ[ισαν
 πολλαι δ [επιπτον μιγα]δε[ς] εκ δε τρ[α]υματων

Contextum, quem charta nova praebet, cum apparatu critico Gilberti Murray contuli.

1. βουπαροι errore videlicet Pap.: βουπόροι Mss.: σφαγῆς <τ> Hervagiana secunda.

2. δ' om. A V (add. V²); φορουμένου L (sed ορ in rasura scripsit l).

3. πα[ι]δος Pap.: suspectum esse censet Murray: ποδός MLO; νίν Pap. L V²: μιν rell.

4. ανα[πνοας] Pap. L: ἀμπνοάς rell. Mss.

7. τοι δ' A V (οι supraser. V²): etiam in Pap. haec lectio subesse videtur.

8. ιερακ ιδου[σαι] Pap.

9. πολλαι Pap.: πολλοί Mss.

Fragm. B (recto)

εμν]ημονευσε δ ωσπερ ανθρωπος κακος
 παλ]αια νεικη πως αν ουν ειη σοφος 1165
 Και μην οδ' αναξ <— —> φοραδην
 Δ]ελφιδος εκ γης δωμα πελαζει
 5 τλ]ημων δ' ο παθων τλημων τε συ
 γε]ρον δεχη γαρ τον Αχιλλειον
 σκ]υμνον εις οικον ουχ' ως συ 1170
 θε]λεις αυτος [δη] πη]μασι κυρσας
 εις εν [μοι]ρα[ς] συνεκυσ]ας

Dispositio membrorum discrepat inter hanc papyrum ac libros manuscriptos; in libris series anapaestica legitur, in papyro autem, etsi

anapaesti praeponderant, etiam cretici atque iambi et choriambi exstant.

3. ὄδ' ἀναξ ἤδη Mss.

5. τλήμων δ' ο παθων τλήμων τε συ — paroem. (?) Pap.: τλήμων ὁ παθών, τλήμων δέ, γέρον — dimeter anap. Mss.

6. γερον δεχθη γαρ τον Αχιλλειον — ia ch sp., cf. Hipp. 146, P.: και σύ δεχθη γάρ κτλ. — dim. anap. Mss.

7. εις Pap.: ἐς Mss.: σκυμνον εις οικον ουχ' ως συ θελεις — cr cr ch: σκύμνον ἐς οίκους ουχ' ὡς σύ θέλεις — dim. anap. Mss.

8. αυτος [δη πη]μασι κρσας in Pap. exstare videtur — paroem.: αὐτός τε κακοῖς Mss.: ἐκρσας Μ Ο: πήμασι κρσας del. Koerner: πήμασι κρίσας Verrall.

9. om. O Haun.: habuit Σ.

3. — SENTENTIAE MENANDRAE.

Sententiae veterum scriptorum iam inde antiquitus eligi solebant. Ita Epicharmi sententias tempore superiore collectas disposuit secundum testimonium Athenaei 648 D Axiopistus. Ceterum in Pap. Hib. 2 saeculo III a. Chr. n. ineunte perscripta exstat fragmentum florilegii, in quo sententia Epicharmi subesse videtur.

Tempore posteriore e poematibus gnomologicis florilegia, quae ad iuvenes instruendos praecipue destinata fuerunt, componebantur.¹¹ Sententiae Hesiodi, Theognidis, Phocylidis congestae ab Isocrate memorantur, sententiae vero ex memoria recitatae a Platone ceterisque afferuntur, illae praeterea Epicharmae et Simonideae ac deinde Euripideae et Menandreae vel praecipue dilectae fuerunt. Inde ab saeculo IV ineunte collectiones gnomologicae secundum auctores vel argumenta, interdum ordine alphabetico dispositae ad usum scholarum componebantur. Exemplar vetustissimum florilegii gnomologici praebet nunc Pap. Flinders Petrie II. 49^b tertii saeculi a. Chr. n. Cetera fragmenta huius generis aetate posteriore perscripta conguessit Constantinus Horna in commentario supra citato.

Excerpta e diversis scriptoribus in florilegiis multifaria ratione compositis inter papyros conservata sunt.

Florilegia sine ulla certa ratione confecta in Pap. Friburg.

¹¹ Cf. Xenoph. Mem. I 6 14, Isocr. II 45 sq., Plat. Leg. VII 811 A, Aesch. III 115, Diog. Laert. VI 51 et imprimis commentarium Constantini Horna, RE. Suppl. VI (1935), p. 78 sq.

1, Pap. Tebt. 1 et 2, Pap. Berol. (BKT V 15) asservata leguntur.¹²

E contrario saepius inveniuntur talia, quae in argumentis disponendis certam ac definitam rationem produnt: Pap. Argent. (N. Lewis, *Etudes de Papyrologie* III, 1936, p. 52 sq. No 5) exhibet cantica Euripidea, Pap. Ross.-Georg. 1 p. 60 continet excerpta e fabulis Euripideis, sententias Charetis publici iuris fecit G. A. Gerhard, *Sitz.-Ber. Heid. Akad.* 1912, No 15, in BKT V 17 exstat florilegium Euripideum, in Pap. Giss. 152 (K. Kalbfleisch, *Raccolta Giacomo Lumbroso*, Mediolani 1925, p. 29 sq.) florilegium Menandreum.

Et postremo nota sunt florilegia ex uno solo genere litterario confecta, quae ad haec secundum argumenta certa disponuntur: Pap. Petr. II 49^b exhibet epigrammata gnomologica et BKT V 20 A et B invectivas in mulieres e comicis et ex Euripide depromptas.

Qui loci saepius apud diversos auctores afferuntur et in uberioribus florilegiis aetate posteriore confectis interdum, et praecipue apud Stobaeum, exstant.

Praeter ea florilegia congesserunt O. Guéraud et P. Jouguet in libro supra laudato¹³ diversos locos ex auctoribus excerptos, qui in ostracis et papyris servati sunt et in florilegiis posterioris aetatis leguntur.

Sententiae Menandri monostichi iam pridem in papyris servatae ad lucem surrexerunt: anno 1906 publici iuris fecit Carolus Wessely fragmentum quoddam e collectione Vindobonensi (*Stud. Pal. u. Pap.* VI, 1906, p. 158 sq.), in quo sententiae Menandreae cum novo quodam argumento gnomologico connectuntur.

Carolus Kalbfleisch edidit e Pap. Giss. 348, quam s. II/III p. Chr. n. assignavit,¹⁴ fragmentum decem monostichos mutilatos continens. Columna servata exhibet sententias, quae ab ω littera incipiunt, unde sequitur ut collectio integra or-

¹² Praeter ea in antiquissimo libro ad usum scholarum quod adhuc notum est (O. Guéraud et P. Jouguet, *Un livre d'écolier du II-e siècle av. J.-C.*, Cairei 1938) florilegium uberius ex Homero, Euripide, epigrammatibus, poetis comoediae mediae aetatis compositum exstat.

¹³ P. XXVI et sq., cf. etiam P. Viereck, *Drei Ostraka des Berliner Museums*, *Raccolta Lumbroso* 1925, p. 253 sq.

¹⁴ *Hermes* LXIII 1928, p. 100 sq.

[Fragment 1]
 [Fragment 2]
 [Fragment 3]
 [Fragment 4]
 [Fragment 5]
 [Fragment 6]
 [Fragment 7]
 [Fragment 8]
 [Fragment 9]
 [Fragment 10]

dine alphabetico disposita fuerit. Servata est pagina ultima subscriptione *Μενάνδρου γνῶμα* munita. Inter 10 monostichos 5 iam pridem noti fuerunt, reliqui novi esse videntur. Quorum unus Diphilo, frg. 114 K., adscribitur. Cum igitur collectio sententiarum Menandri ceterisque admixtis ex s. II/III p. Chr. n. inter papyros exstare comperta sit, iudicium Alfredi Koerte rectum esse videtur in ostraco quodam II p. Chr. n. s. publici iuris in commentariis q. i. *The Journal of Egyptian Archaeology* VIII 156, facto, quod exhibet monostichos ordine acrostichorum dispositos cum una sententia e collectionibus mediae aetatis nota, *Μενάνδρου γνῶμας* inesse.¹⁵

Insuper etiam H. Oellacher mentionem facit de Menandri monostichorum fragmento nondum edito e collectione Vindobonensi.¹⁶

Collectio sententiarum Menandri cum tardissime s. I/II p. Chr. n., sed verisimilius aetate aliquantum priore orta esse videtur. Quod fundamentum ex sententiis Menandri factum postea versibus a ceteris poetis depromptis novisque sententiis compositis auctum amplificatumque est. Eadem res perspicitur in illa Menandri et Philistionis comparatione,¹⁷ in qua praeter proprios poetae versus sententiae ceterorum auctorum, Euripidis praecipue, vel omnino novae afferuntur.

Fragmentum chartae Berolinensis (No inv. P. 16136), quod in hoc volumine in publicum proferre animum induxi, exhibet reliquias columnae undecim linearum ab utraque parte abruptae, etiam pars superior desideratur; margo in-

¹⁵ Cf. *Arch. f. Pap. VIII*. 259 sq. et A. Koerte, *RE* t. XV, 1931, et imprimis p. 716 sq.

¹⁶ *Griechische Literarische Papyri aus der Papyrussammlung Erzherzog Rainer in Wien* von H. Oellacher, *Etudes de Papyrologie* IV, 1937, p. 173, cf. nunc *Mitteilungen aus der Papyrussammlung der Nationalbibliothek in Wien III* et A. Koerte *A. f. Pap.* XIV (1941), 125 sq. No 971. Quod fragmentum I s. p. Chr. n. exeuntis continet 24 sententias monostichos Menandri ordine adverso ab ω littera scilicet usque ad α ordinatas. Ipsae Menandri sententiae ab auctore amplificatae afferuntur. Compositio quaedam a magistro quodam publico sententiis Menandreis adhibitis confecta nunc in fragmento Vindob. I s. p. Chr. n. exeunte *Pap. Vindob.* 19999 B, Oellacher, *Mitt.* III, 39 sq. No 25, tab. No 1, cf. A. Koerte, *A. f. Pap.* XIV, 127 No 972 exstat.

¹⁷ Σύγκρισις Μενάνδρου καὶ Φιλιστίου ed. St u d e m u n d, *Ind. lect. Vratisl.* 1887, cf. etiam W. Meyer, *Abh. Ak. Münch. phil.-hist.* Kl. XIX. I.

ferior scriptura vacat. Charta inscripta est in parte quae recta dicitur, pars aversa vacua est.

Parum probabile est, ut fragmentum hoc Berolinense partem voluminis integri sententias Menandri continentis faciat; pro certo fere habeo florilegii reliquias hic subesse, praesertim cum sententiae ordine alphabetico omnino careant et dicta, quae ad λόγον, λογισμὸν, λύπην, ὀργήν pertinent, contineant. Prima linea nimis est mutilata, quin omnino restitui possit; singulae litterae quae exstant ad nullam Menandri sententiam aliunde notam quadrare videntur. Inter reliquias sententias decem tres novae esse videntur (2, 4, 6), ceterae iam antea e Monostichis vel ex Stobaeo notae fuerunt: v. 5 exhibet trimetrum a librario turbatum, v. 7 praebet lectionem Stobaei, cum in Monostichis varia lectio scripta occurrat, v. 8 continet sententiam Philemonis (cf. Pap. Giss. 548 et quae supra dicta sunt), sententia 10 nota est e Florilegio Stobaei, etsi in Monostichis non occurrit.

Fragmentum Berolinense s. II p. Chr. n. attribuendum esse puto. Scriptura manum haud inexercitatum prodit et inter eam quam librariam appellare solemus et cursivam vacillat; linea ultima in scripturam prorsus cursivam exit. Manus proxime accedit eis quae apud Schubartium, *Palaeogr.* tab. 81 et in *Pap. Gr. Berol.* tab. 28 phototypice expressae sunt.

Itaque in charta Berolinensi fragmentum florilegii sententias Menandri continentis quibus novae quaedam accedant ad lucem surrexit et sane vetustissimum, ni fallor, omnium quae adhuc nota fuerunt. Quod fragmentum II p. Chr. n. s. confert non nihil ad quaestionem de florilegia aetatis posterioris et illud Stobaei praecipue componendi ratione.

No inv. P. 16136

9,5×8,5 cm.

II s. p. Chr. n.
Tab. No I

[ὀραστικόν]

δίκαιός ἐστιν οὐ]χ' ὁ πράττω[ν μὴ ἀδικῶς

λογισμὸς μόνος ἐστὶ λύπης φά[ρμακον

οἱ μὲν ἐ]γε[ργοὶ μὴδ]ὲν φοβοῦνται τοὺς π[όνους

5 ἀρ' ἐ]στ[ὶ συγγεν]ῆς τι λύπη καὶ βίος;

σαφῆς οὐκ ἔτι λογισμός, ἀλλ' ἐκεῖ τυχ[ών].

λύπην γ[ὰρ εἰ]ν[ους] οἶδε θεραπεύειν λόγος.

νόσον] π[ολὸν κ]ρειττόν ἐστι<ν> ἢ λύπην φέ[ρειν].

ὀργῆ φιλοῦν[τ]ω[ν] ὀλίγον ἰσχύει χρόνον.

10 ὁ μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' <ὀ>ργ<ι>[ζεται].

λόγῳ μ' ἔπεισας, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.

1. ἄν[δρ] ἀστικόν[vel]δραστικόν[

2. supplevi e. g., cf. Men. Monost. 658 sq. Ἄν[θρωπος] δίκαιός ἐστιν οὐχ' ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται.

3. trimeter turbatus, nam scriba transposuisse verba videtur, cf. Mon. 315: λογισμός ἐστιν φάρμακον λύπης μόνος.

4. supplevi e. g., apud Menandrum non legitur; post lacunam 5-6 litterarum vestigium ε vel γ litterae (nihil nisi hasta perpendicularis servatum est) perspicitur P.

5. Mon. 640 = Men. frg. 281, 8 K.

6. ἀλλά Pap.; supplevi e. g., apud Menandrum exstare non videtur.

7. Mon. 319 = Men. frg. 591, 3 K. apud Stobaeum Flor. 113, 14 servatum; οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος; Mon., cf. etiam 559, 1 K.: λύπης ἰατρός ἐστιν ἂν θρώποις λόγος.

8. Mon. 383 = Philem. 202 K.; νόσον δε κτλ. Mon.

9. Mon. 410: ὀργῆ φιλοῦντος μικρόν (alii φιλοῦντων sicut in hac Pap.) ἰσχύει χρόνον.

10. Men. frg. 659, 2 K., cf. apparatus crit.; ἐργά[ζεται] Pap. errore videlicet pro ὀργί[ζεται] scriptum: ὁ μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργί[ζεται].

11. Mon. 313: λόγῳ με πείσον, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ, Vind. 3 exhibet: μὲν πείσαι φάρμακον σοφωτάτον, unde coniecit Meineke: μ' ἔπεισε φαρμάκῳ σοφωτάτῳ. Pap. lectionem rectam exhibere videtur.

iustus est non ille qui non iniuste agit

consideratio sola est aerumnae remedium

qui strenui sunt nihilo labores pertimescunt

5 num est similitudo quaedam inter aerumnam et vitam?

non item certa est consideratio, sed illic consequitur

aerumnam enim scit curare sermo bene affectus

morbum multo melius est quam aerumnam tolerare

10 qui nimie diligit minime irascitur

verbo me persuasisti, remedio sapientissimo.

*

*

*

4. — LEGUM IUDICIALIUM FRAGMENTUM.

Fragmentum, quod summa liberalitate possessoris hoc loco publici iuris facio, pertinebat ad collectionem privatam Hugonis Ibscher Berolini asservatam. Origo huius chartae, quod doleo, mihi ignota est. Exstat hic fragmentum voluminis cuiusdam leges iudiciales continentis. Servata est columna 15 linearum a parte dextera abrepta et in parte inferiore valde mutilata; margo superior exstat pars vero inferior columnae desideratur. Singula capita paragraphis ter distinguuntur (post l. 4, 9 et in 14 media; in l. prima, etsi hic quoque caput novum incipit, scriba paragraphum notare supersedit). Spatium columnae in parte dextera laesae e l. 5-6 certe suppletis definire mihi contigit: desunt 5-6 litterae, unde vero sequitur columnam integram 22-24 litterarum olim fuisse. Scriptura perspicua et elegans omnia indicia aetatis Lagidarum ineuntis prodit, cf. praesertim litteras β, ρ, γ, π, τ, υ, φ, ex quo papyrus III s. a. Chr. n. medio vel exeunti tribuendam esse censeo.

Servata sunt capita tria, ex quarto autem nihil nisi exigua vestigia duarum linearum exstant.

In capite 1-o de cautione agitur interponenda, in 2-o de ratione agendi in casu contradictionis, in capite 3-o de vade in iudicium adducendo; quod fuerit argumentum capitis quarti non liquet.

Volumen, ex quo superest illud fragmentum Ibscherianum, pertinet ad ceteros commentarios iuris consultorum, qui inter papyros ex Aegypti harenis ad lucem surrexerunt. Quorum notissima e Lagidarum aetate sunt illa *Δικαιώματα* Alexandrina,¹⁸ et Idiologi Gnomon ex aetate Romana.¹⁹ Sed imprimis hoc fragmentum novum cum Pap. Lille I. 29, quam olim ediderunt Collart - Lesquier = Mitteis, *Chrest.* 369 et P. M. Meyer, *Jur. Pap.* 71, conferendum esse videtur. Quae Pap. Lille in vico Ghôran reperta est et s. III a. Chr. n. ab editoribus attributa. Latitudo duarum columnarum, quae servatae sunt, eadem est fere atque in papyro nostra. Sed argumenta capitum, quod interest inter ambas chartas, perfectiora ac magis copiosa sunt.

¹⁸ Pap. Halensis I, ed. Graeca Halensis, cf. P. M. Meyer, *Jur. Pap.* 74 et 70.

¹⁹ BGU V 1, ed. W. Schubart, cf. Meyer, *Jur. Pap.* No 95.

HCCNEANDEEACCONO
 ONTWIKATSETTYHSET
 TINSOKATOTTYANPA
 TWNYEETER I TIOEP
 CANASTINCCA JTI,NEU
 THICSDCN, XDEANDEIA
 FWTION, T KPINHE
 SEXCOE Y TI BETHON
 ANAM COZUCOISPAK
 GANZ TONETT YOTPA
 ESCI - KRIDINGEE
 ANBOYAN
 WAK - PAIK
 - EAM -
 DEAT

Fragmentum Pap. Lille I. 29 exhibet leges iudiciales civitatis cuiusdam Graecae in terra Aegyptiaca sitae (Naucratis fortasse vel Ptolemaidis) et pars quae superest continet praescripta, quae ad ius servorum et illa praesertim quae ad eorum delicta pertineant.

Quod novum legum iudicialium fragmentum in Pap. Ibscheriana servatum haud parvi esse momenti ad res forenses in Aegypto investigandas evidenter apparet. Sed cum ex tempore sinistro fieri non posset, ut chartam a me descriptam scientia iuris civilis excellentibus ad commentarium subtiliore iuris cognitione praeditum componendum proponerem, solum illud exemplar nonnullis notis a me instructum et, quantum mihi contigit, restitutum exscribere curavi.

Pap. Ibscher.

15 × 8 cm.

III s. a. Chr. n.

Tab. No II.

ησεν. <—> εἰάν δὲ ἐλάσσονός τις

ον τῷ κατεγγυηθέντι, ἐξέσ-

τω δὲ κατεγγυᾶν κατὰ [δικασ-

τῶν, ἢ ἐφ' ἐτέροις ἅ τις κρίνεται.

5

εἰάν δέ τις ἀντιλέγω[σιν, πε-

πίσθω ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑ[φ' ἐτέ-

ρων καὶ ὡς ἄγ κρίνηι εἰσάγων

δεχέσθω, ὑπηρετησάντων δὲ

ἄλλοι[ς] κόποις οἱ πράκτορες.

10

εἰάν δ[ὲ] τὸν ἔγγυογ καλ[ῶσιν

ἐπὶ [τῆ]γ κρίσιν, ἐξέστω [αὐτῶι

λόγ[ου]ς οὖς] ἂν βούληται [ποιεῖν,

μηκέ[τι ἐξέσ]τω ἀναδικ[ῆσαι τὰ

ση[μειωθέντα]. — εἰάν δ[ὲ]

15

αὐ]τὸς ἄγ]

1. Iota mutum, etsi saepius in hac papyro notatur, tamen interdum a librario negligitur, cf. 1. 6; ἐλάσσονός τις θῆ: vel fortasse ἐλασσον ὄστις σχῆ; — in fine τι vel π legi potest.

3. Articulus saepius omissus esse videtur, cf., 4, 7 et Mayser, Grammatik, B. II 2, Berolini 1933, 22 sq. Suppl. Taubenschlag.

7. ὁ εἰσάγων = ὁ εἰσαγωγεὺς, cf. Meyer, *Jur. Pap.* p. 252, No 74. 40. No 78, I, cf. etiam No 93 cap. 40.

9. οἱ πράκτορες, cf. Meyer, *Jur. Pap.* p. 255, No 74, 47, 54 etc.

10. ἐάν — καλῶσιν ἐπὶ τὴν κρίσιν: cf. P. Argent. I. 22, 11; P. Hamb. I. 29, 3; P. Lips. I. 38, I, 8.

13. ἀναδικῆσαι: cf. P. Lille I. 29, 4 ἐξέστω τῶι κορίωι ἀναδικῆσαι.

14. τὰ σημανθέντα: cf. P. Tor. I col. IX. 12.

Cap. 1. Sin vero minoris pretii [aestimetur debitum] cautionis interpositae, liceat cautionem interponere de iudiciis, vel de ceteris, quae quis sibi eligat.

Cap. 2. Siqui vero contradicant, persuasum sit Alexandriae a ceteris et quoquo modo discernat qui causam introducit accipiatur, in ceteris autem operis adiuventur executores.

Cap. 3. Sin vero vas in iudicium vocetur, liceat ei verba quaecumque velit facere, non liceat amplius provocare ea quae indicata sunt.

E capite quarto nihil nisi exigua vestigia in papyro perspicuntur.

5. — BONORUM TRANSACTIO MATRIMONIALIS.

Charta Oxyrhynchica, cuius nihil nisi pars superior servata est, exhibet transactionis bonorum matrimonialis fragmentum. Manus tenuis, etsi subrustica, ad s. II p. Chr. n. medium pertinere videtur; ipsa charta, quod doleo, valde detrita ac mutilata in parte inferiore praesertim lectu est difficillima.

Syngrapha subiectivo genere dicendi confecta est.

Sponsor, cuius nomen in lacuna excidit, fatetur Theoni libertino se accepisse ab eo pro Dionysia eius filia nutrita (l. 7), quam in matrimonium duxit, varia ornamenta dotalia, vestitus etc., παραφέρωνν vero nomine (l. 19) diversam suppellectilem. Cetera, quod dolemus, servata non sunt.

Ad eam novam chartam Oxyrhynchi repertam conferas velim ceteras pactiones nuptiales inter papyros servatas et praecipue Pap. Oxyrh. II 267, III 496 et CPR 24 et 27,²⁰ P. Oxy. VI 905 et X 1273. Ad ipsum genus syngraphae cf. L. Mitteis, *Grundz.* 61-62 et R. Taubenschlag, *Law* 94 sq.

²⁰ Cf. etiam L. Mitteis, *Grundz.*, p. 199 sq., *Chrest.*, p. 313 sq. et P. M. Meyer, *Jur. Pap.*, p. 40 sq.

Pap. Oxyrh.

15 × 9,5 cm.

II s. p. Chr. n.

]ν Ἀπολλωνίου μητρὸς Ταῶτ[οῦ]τος ἀπ' Ὀξυ-
 ρύγῳ]ν πόλεως Θέωνι ἀπελευθέρῳ Παῦσίριος
] . ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως χαίρειν. Ὁμολο-
 γῶ κατ]ὰ προσφώνησιν Διονυσίου Κάτων[ος
 5 δι' ἐπιτηρητῶν τῆς περὶ τοῦ πρὸς Ὀξυρύγῳ
 πόλει] Σαραπίου τραπέζης ἔχειν παρὰ σοῦ
 τὰ ἀσφαλ]ή μοι ἐπὶ τῇ τροφίμῃ σου θυγατρὶ Διону-
 σία μητρὸς Εὐδαιμονίδος ἀπελευθέρως Διονυσι-
 ου Κάτ[ε]ωνος ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως γαμου-
 10 μένῃ ἐ]μοὶ ἐν μὲν φερνῇ ἄλυσίδιον χρυσοῦν τε-
 τάρτῳ]ν ἕξ, δακτύλιον ὁμοίως τετάρτων δύο,
 πυνδ]άξιον ὁμοίως τετάρτων τριῶν, ἐνωτί-
 ων χρυ]σῶν πεινώτων ζεύγος τετάρτης μιᾶς. ἴ-
 σως κομι]σάτω αὐτῷ τετάρτας [τ]ρεῖς ἐν συντι-
 15 μήσει δρ]αχμῶν δι[ακο]σίων δέ[κα ἐπ]τὰ καὶ ἑμάτια
 ἐν συντι]μήσει δραχμῶν τε[σσαρά]κοντα, κλα-
 νίων ἀργ]υρῶν ζεύγος. σακη[γὸν καινὸν]ν δραχμῶν
 δέκα τεσσάρων, ε . . . ν τιμῆς δραχμῶν τεσσ-
 σαράκον]τα τεσσάρων, ἐν δὲ παραφέρναις
 20] . . χαλκοῦν α, σι[τ]οδ[οχ]εῖον χαλκοῦν α
] γ [] . κάδιον χα[λκ]οῦν, σκάφιν
] [] κλειστ[ρο]ν [ἀ]νά σκεύη
] [] . κίβωτο[ν] ὠνήης. ἐξᾶς
] . . . [] . . τω μ[ετ'] ἀλλήλων τ.
 25] ἕξ ἀλλ[ω]ν ἧ καὶ μη . .

sequuntur vestigia 3 linearum oblitterata

4. Ad κατὰ προσφώνησιν cf. P. Oxy. III 513, 37.

5. δι' ἐπιτηρητῶν, cf. P. Flor. I. 1. 26 = Mitteis, *Chrest.* 243, Meyer, *Jur. Pap.* 68; P. Flor. I 28, 7; P. Oxy. I 91, 8, VIII 1132, 11. Pap. Argent. 52. 3. 19. 27.

13. πένωτων Pap.: cf. P. Oxy. X. 1273, 10: ἐνωτίων ζεδγος ἔχον πείνας δένα ὀλατῆς χωρὶς τῶν πεινῶν, cf. etiam P. Oxy. XI. 1449, 25 πεινώτιον.

.....Apollonii filius a matre Ταωτοῦς ex oppido Oxyrhynchorum Theoni libertino Pausiridis (.....) ab eodem oppido oriundo s. d. Fateor ad nomen Dionysii Catonis filii per inspectores tabernae argentariae ad templum Sarapidis Oxyrhynchi sitae me accepisse a te affirmata mihi de Dionysia a matre Eudaemonidis Dionysii Catonis filii libertina ex eodem oppido oriundi, tua filia nutrita, quam in matrimonium duxi, dotis nomine catenam auream quartariarum sex, anulum similiter quartariarum duarum, operculum vasis similiter quartariarum trium, inaurium par aurearum cum margaritis unius quartariae. Aequaliter deferat ei quartarias tres pretio drachmarum ducentarum septemdecim et vestimenta pretio drachmarum quadraginta, armillarum par argentearum, saccum novum drachmarum quattuordecim, pretio quadraginta quattuor, παραφέρων vero nomine [.....] aeneum 1, cistam penariam aeneam 1 [.....], vas aeneum, rutrum, [.....], claustrum ad habitus, [.....], arculam ad emptionem(?).....

Ea quae sequuntur nimis sunt mutilata, quin omnino restitui possint.

6. — REI FAMILIARIS DIVISIO TESTAMENTARIA.

Charta Tebtunica, cuius pars dextera exstat, pars vero laeva et inferior tempore absumptae sunt, exhibet fragmentum syngraphae rei familiaris divisionem testamentariam continentis.

Scriptura a manu haud inexercitata diligenter exarata et admodum subtilis ad s. II p. Chr. n. medium pertinet.

Syngrapha ad id genus spectat, quod obiectivum appellari solet. Testator, cui Πασίων nomen est, legat testamento suam rem familiarem ex aequa parte filiae suae, cuius nomen excidit (l. 3), Ἀρμύσει filio eiusque ancillae Τεφορσαίτι (l. 4, 11) et Heraclio filio ex ea procreato (l. 11/12, 14), cf. l. 5.

Hereditas, etsi syngrapha e dimidia fere parte desideratur et in altera multas lacunas exhibet, e domicilio (l. 5/6), agro catoecorum (l. 7) ceterisque bonis (l. 8) constare videtur.

Ipsa pactio eo genere quod ὁμολογία dicitur a Pasione con-
fecta est, id quod e praescripti formula ex parte conservata
elucet, cf. e. g. B. G. U. I. 86 = Mitteis, *Chrest.*, No 306,
Taubenschlag, *Larv.*, 153 sq.

Ad contextum carptim restituendum praeterea usui fuit
Pap. Oxyrh. III. 494 = Meyer, *Jur. Pap.* No 24.

Pap. Tebt.

10 × 14,5 cm.

II s. p. Chr. n.

[Ἔτους . . . Ἀυτοκράτορος Καίσαρος ————— Σεβαστοῦ
Ε]ἰσεβούδης μεχ[ε]ἰρ ἰά ἐν Τεβτύνει τῆς Πολέμωνος μερίδ[ο]ς τοῦ Ἀρσινοίτου
νομοῦ

[Ὅμολογεῖ Πασιῶν τοῦ δεῖνος τοῦ —————] ου
ἀπὸ κόμης Τεβτύνεως ὡς ἐτῶν πενήτηντα ὀκτώ οὐλή γόναι ἀριστερῶ

[συνχωρεῖν μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευταίαν τοῖς τέκνοις Ἀρμιῦσι καὶ ———] ωται
τῆ γεγονοισία αὐτῶ ἐκ τῆς μετηγλαχυείης αὐτοῦ γ[υ]ναικός Ταπεινά-

[τος —————]. τῆ
Τεφορσαεῖτι ὄμφ[η] τ[οῦ] Πασιῶνος υἱοῦ, τῶν δὲ π[ρο]ρ[ρη]τήντα Ἀρμι-
ῦσιν καὶ

5 [—————] ὁ αὐτὸς ὁμολογῶν συνχωρεῖ
κοινῶς ἐξ ἔσου [έ]κάστῳ κατὰ τὸ τρίτον μέρος τὴν ὑπαρχούσαν αὐτῶ

[οἰκίαν καὶ αὐλήν ————— καὶ ὅσα] συν-
εύρονται κα[ὶ] τῶν ὄντων πρότερον τόπον καὶ τὰς ὑπαρχούσας αὐτῶ Πασι-

[ωνι —————] τ[οῦ]
ἐν [.]όσιος [ἐδ]ά[φ]ει κλήρου κατοικικοῦ ἀρούρας πέντε τέταρτον ὦν

[—————]
ἀ[ρο]ύρη[ς] τέταρτον καὶ ὅσα ἐὰν ἄλλα καταλείψῃ ὁ Πασιῶν ἢ καὶ ἔλει-

[ψεν —————]
] . . . χωρὶς ὧν μ[ὲν] παρενέγκτω ὁ πατὴρ Πασιῶν ἐκάστῃ αὐτῶν κατὰ

10 [τὴν παροῦσαν ὁμολογίαν —————]
 τῷ δ[ὲ] προγεγραμμένῳ αὐτοῦ Πασίωνος υἱῷ Ἄρμι[ῦ]σι συνκεχωρηκῆναι
 [————— βούλομαι δὲ τοῦ]ς
 κληρονόμου[ς εἶναι Ἄρμι]ῦσιν καὶ Τεφορσάειν καὶ τ[ὸν] υἱὸν αὐτῆς Τεφορ-
 [σαίτος Ἡράκλειον ————— καὶ πρὸς τῆς ἀνὰ τὸ σῶμ]α
 Πασίωνος κ[η]δείας καὶ] περιστολῆς, καὶ ἐβλυτ[ρῶσ]εως ὧν ἐὰν [δ]απ[α-
 [νήσωσιν ————— ἀναθ]ημά-
 των τῶν [ἐν συντιμῆ]σει δραχμῶν εἴκοσι τεσσάρων . . επ . . γ [— — —
 ————— ἐν]
 τελευτῇ καὶ εἰς τ[ὰ] παρὰ Ἡ]ρακλείου καὶ τῶν ἀνηκ[ό]ντων αὐτῷ π[ά]-
 15 [ντων ————— καθιστ]ά-
 ναι δὲ ἐπίτροπ[ον] ἀ]ν εἴλοι εἰς τὸν κατ[ὰ] π[ά]ντα τρόπον . .
 [—————
]σαν τῷ ἀνηκ[όντι] εἰς τὸν δὲ χρόνον μ[έ]χ[ρι] ἐὰν ἐν τῇ νόμῳ
 [ἡλικίᾳ γένηται —————

ἐπιτελ[εῖν] περὶ αὐτῶν ὡς ἂν [αἰ]ρήται . [

sequuntur exigua vestigia 3 linearum

2/3 supplementa a Pap. Berol., BGU I. 86 petita, cf. etiam ll. 4, 8, 9 et 4, 10, 11 huius chartae.

3. pro γεγονῶς et μετηλλαχῶς.

4. pro τὸν δὲ προῤῥηθέντα

6. pro συνήρονται; τὸν ὄντα — τύπον.

7. Nomen proprium exstare videtur.

9. pro παρηνέγκατο.

12. Ἡράκλειον cf. 14; — ἀνὰ τὸ σῶμα κτλ., cf. PSI, *Studi Italiani di Filologia Classica*, N. S. XII, 1935, p. 99, col. I. 7 sq.: εἰς κηδεῖαν καὶ περιστολὴν τοῦ σωματίου μου ταφησομένου Αἰγυπτία ταφῆ et Pap. Oxyrh. III 494, 24 sq. = Meyer, *Jur. Pap.* No 24: Δώσει . . . εἰς εὐαχίαν αὐτῶν ἣν ποιήσονται πλησίον τοῦ τάφου μου κατ' ἔτος τῇ γενεθλίᾳ μου ἐφ' ᾧ διέπειν ἀργυρίου δραχμὰς ἑκατόν.

16. supplementum e BGU 86, 19 petitum.

17. cf. Pap. Oxy. III 494. 19.

Anno . . Imperatoris — — — — — Augusti Pii, (mense)
 Mechir II in vico Tebtunico Polemonis regionis pagi Arsi-

noitici. Fatetur Pasion ————— filius ab vico Tebtunico oriundus, utpote quinquaginta octo annorum, cicatrice in genu laevo, concedere post suam mortem liberis Ἀρμῶσι et ————— procreatae e defuncta uxore ipsius Ταπεινῶς ————— Τεφοροσάτι ancillae Pasionis filii, ipsum vero Ἀρμῶσιν ante commemoratum et —————. Ipse vero qui assentit concedit publice ex aequa parte cuique eorum de tertia parte quae praesto sunt ei domicilium et propatulum ————— et quae una inveniuntur et locum qui antea fuit et quae Pasioni praesto sunt in [.]όσιος solo fundi catocorum aruras quinque et quadrans, quarum ————— arurae quadrans et quaecumque alia reliquerit vel reliquit Pasion ————— praeter ea, quae attulit Pasion pater cuique earum secundum hanc praesentem pactionem ————— supra vero commemorato Ἀρμῶσι ipsius Pasionis filio concedere ————— ——. Propositum mihi est, ut successores fiant Ἀρμῶσις et Τεφοροσάτις et Heraclius ipsius filius Ταφοροσάτος ————— — et quae de Pasionis corpore ad exsequias, obligationem et mortuum arte medicandum impensa faciant ————— ornamentorum sepulcralium pretio viginti quattuor drachmarum. ————— in fine et ad ea quae sunt Heraclii et ad eum pertineant omnium ————— constituere vero tutorem eligat ad in omnem modum . . . ————— ————— pertinenti ad id vero temporis donec non perveniat ad aetatem lege constitutam ————— exsequi de eis tanquam eligat... (Hoc loco syngraphā abrumpitur.)

7. — CONVENTUM DOCENDI CUM TEXTORE PACTUM.

Charta Tebtunica, cuius pars inferior servata non est, pertinet ad ea conventa docendi cum fabris textoriiis pacta, quae iam saepius inter papyros ad lucem surrexerunt, cf. e. g. Pap. Tebt. II 385, Pap. Oxyrh. II 275, IV 725, Pap. Grenf. II 59, Pap. Rain. 134 (Wessely, *Karanis* p. 32)²¹ = *St. Pal.* XXII 40. *P. Mich.* II 121 et III 170-172, *P. Oxy.* XIV 1647.

²¹ Cf. U. Wilcken, *Grundzüge*, p. 261 et *Chrestomathie* No 324 et Ad. Berger, *Die Strafklauseln in den Papyrusurkunden*, 1911, p. 161 et sq., P. M. Meyer, *Jur. Pap.*, p. 136, No 42.

Conventum, quod charta Tebtunica praebet, factum est 5. I. 170 a. p. Chr. n. inter libertinum, cui Climas est nomen, et Heraclidem fabrum textorium e vico Tebtunis. Qui libertinus tradit textori in disciplinam triennem Epimachum filium suum et ea conditione, ut puer a patre suo nutriatur atque vestiatur et ut impensa perdiscendi ab eodem sustineantur atque tributa pendantur. Quibus conditionibus restipuletur textor, iam, quod dolemus, non liquet.

Syngrapha confecta est apud signatorem publicum in vico Tebtunico, cf. Pap. Varsov. 10 col. I. 2, cuius lacuna hac papyro collata certe suppleri potest.

De his conventis docendi inter papyros servatis olim uberrime egit A. Zambon, *Διδασκαλικά, Aegyptus XV*, 1935, p. 3 sq., cf. etiam W. L. Westermann, *Classical Philology IX*, 1914, p. 295 sq. et R. Taubenschlag, *The Law of Greco-Roman Egypt in the Light of the Papyri*, New York 1944, 284.

Pap. Tebt. 17,5 × 9,5 cm. 5 Ianuarii 170 a. p. Chr. n.

Ἔτους ἐνάτου Ἀυτοκράτορος
 Καίσαρος Μάρκου Ἀυρηλίου
 Ἀντωνεῖνου Σεβαστοῦ Ἀρμενιακοῦ
 Μηδικοῦ Παρθικοῦ Μεγίστου καὶ
 5 Ἀυτοκράτορος] Καίσαρος Λουκίου Ἀυρηλίου
 Οὐήρου Σεβαστοῦ Ἀρμενιακοῦ Μηδικοῦ
 Παρθικοῦ Μεγίστου Τύβι εἰ διὰ γραφείου
 Ἡρακλείδου Δρυμοῦ τῆς Θεμίστου
 μερίδος τοῦ Ἀρσινοείτου νομοῦ. ἐξεδέ-
 10 δω]κε Κλειμάς ἀπελεύθερος Ἀρείου
 Ψε[ν]έως ὡς ἐτῶν πενήτηντα
 οὐλή] ἀγκῶνι δεξιῶ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν
 Ἐπ[ε]ίμαχον Νχώψ Ἡρακλίδι γερ-
 δίῳ ἀπὸ Τεβτού]γεως ὡς ἐτῶν τριά-
 15 κο]ντα τεσσάρων οὐλή μετώπων
 ἐξ] ἀριστερῶ]ν] καταμαθεῖν αὐτὸν

Ἐπίμαχον τὴν γερδιακὴν τέχνην
 εἰς] ἔτη τρία ἀνά τὸ τέλοςμα μηνὸς <τύβι>
 τοῦ ἐ|νεστῶτο[ς] ἐνάτ[ο]υ ἔτους τρεφο-
 20 μέν]ου τοῦ παιδὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ
 αὐτοῦ καὶ χορηγούν[το]ς αὐτῷ κατὰ
 μῆ]να εἰς τρο[φ]είων λόγον δραχμὰς
 τεσσ|άρων καὶ ἱματίζοντος τὴν παιδα
 ἐπι]τελοῦντός τε ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς μαθη-
 25 σε]ως τελέσματα, τὰς δὲ ἑσταμένας
 ἀπὸ δη]μοσίων ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἐπιμ[ά]-
 χου ...]οσιγλ...ου κομισαὶ παρὰ Ἡρ[α]-
 κλίδος ἐ]ϋθέως τῷ ἐσχάτῳ ἔτ<ε>ι
 ἀργ]υρίου δραχ[μ]ὰς
 30] ον . νι [
 σύντα]γμα [

8. Cf. Pap. Varsov. 10 col. 1. 2.

18. locus difficillimus lectu: ἀνά τὸ τέλοςμα lectio dubia; τέλοςμα pro τελείωμα?

21. cf. e. g. P. Oxy. III 496, 16; BGU 1109, 27; P. Tor. 13. 10.

26. cf. BGU 468, 17; P. Oxy. II 275, 17: πρὸς ὃν καὶ εἶναι τὰ δημόσια πάντα τοῦ παιδός.

Anno nono Imperatoris Marci Aurelii Antonini Augusti Armeniaci Medici Parthici Maximi et Imperatoris Lucii Aurelii Veri Augusti Armeniaci Medici Parthici Maximi (mense) Tybi 10 per officinam Ἡρακλείδου Δρυμοῦ tabellionis regionis Themisti Arsinoitici pagi. Collocavit Climas libertinus Araei Psenis filii, utpote quinquaginta annorum, cicatrice ulna dextera filium suum Epimachum Nchops apud Heraclidem textorem ab vico Tebtunico, utpote annorum triginta quattuor, cicatrice in laeva frontis parte, ut ipse Epimachus perdiscat artificium textorium in annos tres ad finem mensis Tybi huius anni noni ea conditione, ut puer a patre suo nutriatur et ut pater praebeat in mensem ad expensa victus quattuor drachmas utque puerum vestiat et persolvat pro illo perdiscendi vectigalia; quae vero statuta sunt de publicis

pro filio Epimacho — — — — ut accipiat ab Heraclide statim ultimo anno — — — — — argenti drachmas x — — — — —

Hoc loco syngrapha abrumpitur.

8. — NOMINUM DESCRIPTIO CUM RATIONIBUS ADIECTIS.

Charta hanc nominum descriptionem exhibens anno 1932 in vico Tebtunico ab Italis reperta est. Scriptura, quae cursum suum minime servat, s. II p. Chr. n. tribuenda esse videtur. In parte superiore charta paullulum laesa ac detrita, partes vero media et inferior integrae conservatae sunt.

Pap. Tebt.	18 × 8,5 cm.	II s. p. Chr. n.
	βάντι ἐφ' Ἰουονίωνους Ἄτρ(έως)	f δ
	Παβνούτεως Ψεντώ[σι]ς	— ιβ
	Σερ[α]πίω[ν] δοῦ[λ(ος) . . .] . . .	f δ
	Γεφωρσώμ[ις? . . .] ρέως	— ιη
5	Κρωνίων τέκτων	— ιζ
	Εὐδα[ί]μων δοῦλ(ος) Μαρσεί(ο)υ	— ιη
	Συρίσκα Ἄρπαλάλου χαβ()	f δ
	Ποιῶλις Ματαεῖς	— ιη
	Μ[. . .]ηλάος Ἄντεράτ(ου)	— ι[α]
10	Ἵοννούφρις Φάσως χηνοβ(οσκής)	— ιε
	Καπίτων Καπίτωνος	— ι
	Ἄρσενοῦφις ὁ καὶ Μου . . . αν	f δ
	Μαλαῖς Κολλοούθου	f δ — ι
	Ἄρπαλος Ἄπίπι	f δ — ιη
15	Σεραπίων Πέληκις	— ις
	Πλαῶς ἀδελφός	— κδ
	Μαρσφημῶς ἄλλος	f δ — γ
	Πρωτὰς Αὐλείου	f δ — ια
	Πακῆβις ἀδελφός	f δ — ι
20	Ἡρακλῆς Κρωνίωνος πιχ()	f ιβ

	Εὐδαίμων Ψιαθωπλόκ(αμος)	f δ	— γ
	Εὐδαίμων Κασειδερόπας		— ς
	Πρωτᾶς ὁ καὶ Ἄνικος δοῦλος		— ιη
	Ἄμοῦνις βουκόλος	f δ	— γ
25	Πρωτᾶς Πρωταρο[ῶ]τας	f δ	— γ
	Αὐλληρᾶς Ἄνχειοῦτας		— ιη
	Τούρβων Γαλάτου		— κ
	Χράτης ὁ καὶ Κουβεισεῖς		— κς
	Πρωτᾶς Λακεναῖνις	f δ	— γ
30	Ἄρπαλος Εὐτοίχους Πορῶή (?)	f δ	— γ
	(γίνονται) (δραγμαὶ) ρκ (ὀβολοὶ) β		

f = δραγμαί; — = ὀβολός; 31 / f ρκ — β Pap.

INDICES

I. IMPERATORES

Ἀυτοκράτωρ Καίσαρ Μάρκος Ἀδρήλιος Ἀντωνεῖνος Σεβαστὸς Ἀρμενιακὸς Μηδικὸς Παρθικὸς Μέγιστος καὶ Ἀυτοκράτωρ Καίσαρ Λούκιος Ἀδρήλιος Οὐήρος Σεβαστὸς Ἀρμενιακὸς Μηδικὸς Παρθικὸς Μέγιστος 7. 1.

II. GEOGRAPHICA

Regiones, pagi, vici etc.

Ἀλεξάνδρεια 4. 6
Ἀρσινοΐτης 6. 1; 7. 9
Θεμιστοῦ μερίς 7. 8
Ἰξυρύγγων πόλις 5. 1, 5
Πολέμωνος μερίς 6. 2
Σαραπίσιον — τράπεζα περὶ τοῦ πρὸς Ἰξυρύγγων πόλει Σαραπίου 5. 6
Τεβτόνης 6. 1, 2; 7. 14

III. INDEX NOMINUM

Ἀμοῦνις 8. 24
Ἄνικος v. Πρωτᾶς
Ἀντέρατος v. Μ... πλάος
Ἀνχειοῦτας v. Ἀδληρᾶς
Ἀπολλώνιος 5. 1
Ἀπόπι v. Ἄρπαλος
Ἀρεῖος Ψενέως 7. 10
Ἀρμύσις Πασιώνος 6. 3, 4, 10, 11
Ἄρπαλος Εὐτοίχους 8. 30
Ἄρπαλος Ἀπόπι 8. 14
Ἀρπάλαλος v. Συρίσκα
Ἀρσενούφης ὁ καὶ Μου...αν 8. 12
Ἄτρεϋς v. Ἰουονίωνης 8. 1
Ἀύλειος v. Πρωτᾶς 8. 18
Ἀδληρᾶς Ἀνχειοῦτας 8. 26
Γάλατος v. Τούρβων 8. 27
Γεφωρσώμ[ις?] 8. 4
Διονυσία 5. 7
Διονύσιος Κάτωνος 5. 4, 8
Δρυμὸς v. Ἡρακλειδῆς
Ἐπίμαχος Νχώψ Κλειμάτος 7. 13, 17
Εὐδαμμονίς 5. 8
Εὐδαίμων 8. 6 — Ψιαθωπλόκαμος 8. 21 — Κασσιδερόπας 8. 22
Εὐτοίχης v. Ἄρπαλος
Ἡρακλειδῆς Δρυμοῦ 7. 8
Ἡράκλειος 6. 11* 6. 14
Ἡρακλῆς Κρονίωνος 8. 20
Ἡρακλῆς 7. 13, 27
Θέων 5. 2
Ἰουονίωνης Ἀτρέως 8. 1
Κασσιδερόπας v. Εὐδαίμων
Καπίτων Καπίτωνος 8. 11
Κάτων v. Διονύσιος
Κλειμάς 7. 10
Κολλοῦθος v. Μαλαῆς 8. 13
Κουβεισεῖς v. Χράτης
Κρονίων v. Ἡρακλῆς
Κρωνίων 8. 5

- Λακενᾶνις v. Πρωτᾶς
 Μαλαίς Κολλούθου 8. 12
 Μαρσεῖος 8. 6
 Μαρσεφῆμ 8. 17
 Ματαεῖς v. Ποιῶλις 8. 8
 Μου...αν v. Ἀρσενούφρις
 Μ...πλάος Ἀντεράτου 8. 9

 Νχώψ v. Ἐπίμαχος 7. 13

 Ὀννούφρις Φάσως 8. 10
 [.]όσις 6. 7

 Πακῆβκις 8. 19
 Πασίων 6. 2*, 4, 6, 8, 9, 10, 12
 Παβνου. εὐς Ψεντώσις 8. 2
 Παῦσιρις 5. 2
 Πέληγις v. Σεραπίων
 Πλαλάς 8. 16

 Ποιῶλις Ματαεῖς 8. 8
 Πρωταροῦτας v. Πρωτᾶς
 Πρωτᾶς Αἰλίου 8. 18
 Πρωτᾶς ὁ καὶ Ἄνικος 8. 25
 Πρωτᾶς Πρωταροῦτας 8. 25
 Πρωτᾶς Λακενᾶνις 8. 29

 Σεραπίων 8. 3 — Πέληγις 8. 15
 Συρίσκα Ἀρπαλάλου 8. 7

 Ταπεινάς 6. 3
 Ταωτοῦς 5. 1
 Τεφοροσᾶς 6. 4, 11
 Τούρβων Γαλάτου 8. 27

 Φάσως v. Ὀννούφρις

 Χράτης ὁ καὶ Κουβεισεῖς 8. 28

 Ψενεύς v. Ἀρεῖος 7. 11
 Ψεντώσις v. Πακνου. εὐς
 Ψιαθωπλόκαμος v. Εὐδαίμων

IV. INDEX VOCABULORUM

ad Nos 3-8.*

- ἀγαπᾶν 3. 10
 ἀγκῶν 7. 12
 ἀδελφός 8. 16, 19
 ἀδικῶς 3. 2
 αἰρεῖν 6. 15, 17
 ἀλλήλων 5. 24
 ἀλλά 3. 6
 ἄλλος 4. 9; 5. 25; 6. 8; 8. 17
 ἄλυσίδιον 5. 10
 ἄν 4. 7, 12; 6. 15, 17
 ἀνά 5. 22; 6. 12*; 7. 18
 ἀνάθημα 6. 15*
 ἀνήκειν 6. 14, 16
 ἀναδικῆσαι 4. 13

 ἀντιλέγειν 4. 5
 ἀπελευθέρα 5. 8
 ἀπελευθερος 5. 2; 7. 10
 ἀπό 5. 1, 3, 9; 6. 2; 7. 14, 26
 ἀργύρεος 5. 17
 ἀργύριον 7. 29
 ἄρα 3. 5
 ἀριστερός 6. 2; 7. 16
 ἄρουρα 6. 7, 8
 ἀσφαλῆς 5. 7
 ἀυλή 6. 6*
 αὐτός passim
 αὐτός 6. 3, 10
 αὐτοκράτωρ 6. 1*; 7. 1, 5

*) voces quae in lacunis restitutae sunt asterisco notantur.

- βαίνειν 8. 1
 βίος 3. 5
 βουκόλος 8. 24
 βούλεσθαι 4. 12; 6. 11*;
 γαμείσθαι 5. 9
 γάρ 3. 7
 γίγνεσθαι 6. 3, 17*; 8. 31
 γερδιακός 7. 17
 γέρδιος 7. 13
 γόνυ 6. 2
 γραφείον 7. 7
 γυνή 6. 3
 δακτύλιος 5. 11
 δαπανᾶσθαι 6. 12*
 δέ 5. 19; 4. 1, 3, 10, 14; 6. 15, 16
 7. 25
 δέκα 5. 15, 18
 δεξιός 7. 12
 δέχεσθαι 4. 8
 δημόσια, τὰ — 7. 26
 διά 3. 10; 5. 5; 7. 7
 διακόσιοι 5. 15
 δίκαιος 3. 2*
 δμφή 6. 4
 δοῦλος 8. 3, 6, 23
 δραχμή passim
 δύο 5. 11
 ἐάν 4. 1, 5, 10, 14; 6. 8, 12, 16
 ἑαυτοῦ 6. 3; 7. 12
 ἔγγυος 4. 10
 ἐγώ 5. 7, 10
 ἔδαφος 6. 7
 εἰδέναι 3. 7
 εἰσάγειν 4. 7
 ἕκαστος 6. 5, 9
 ἐκεῖ 3. 6
 εἴκοσι 6. 13
 εἰς 6. 14, 15, 16; 7. 18, 22
 εἶναι 3. 2, 3, 5, 8; 6. 6, 11*
 ἐκδιδόναι 7. 9
 ἐλάσσων 4. 1
 ἐλάχιστα 3. 10
 ἐν 5. 10, 14, 16, 19
 ἔνατος 7. 1, 19
 ἐνεργός 3. 4*
 ἐνιστάναι 7. 19
 ἐνώτιον 5. 12
 ἐξ 5. 25; 6. 5; 7. 16
 ἔξ 5. 11
 ἐξέστω 4. 2, 11, 13
 ἐπί 4. 4; 4. 11; 5. 7; ἐφ' 8. 1
 ἐπιτηρητής 5. 5
 ἐπιτελεῖν 6. 17*; 7. 24
 ἐπίτροπος 6. 15
 ἐπτά 5. 15
 ἔσχατος 7. 28
 ἕτερος 4. 4, 6
 ἔτι 3. 6*
 ἔτος 6. 1, 2; 7. 1, 11, 14, 18, 19, 28
 εὐθές 7. 28
 εὐλύτρωσις 6. 12
 εὐνους 3. 7
 εὐσεβής 6. 1
 ζεύγος 5. 13, 17
 ἦ 3. 8; 4. 4; 5. 25
 ἡλικία 6. 17*
 θεραπεύειν 3. 7
 θυγάτηρ 5. 7
 ἱματίζειν 7. 23
 ἱμάτιον 5. 15
 ἴσος 6. 5
 ἰσάνασι 7. 25

- ἰσχύειν 3.9
 ἴσως 5.15*
 κάδιον 5.21
 καινός 5.17*
 καίσαρ 6.1* 7.2,5
 καθιστάναι 6.15*
 καλεῖν 4.10
 κατά 4,3; 5.4; 6.5,9,15; 7.21
 καταλείπειν 6.8
 καταμαθεῖν 7.16
 κατεγγυάν 4.3
 κατεγγυᾶσθαι 4.2
 κάτοικικός 6.7
 κηδεῖα 6.12*
 κίβωτον 5.23
 κλάνιον 5.16
 κλειστρον 5.22
 κλήρος 6.7
 κληρονόμος 6.11
 κοινῶς 6.5
 κομίζειν 5.14; 7.27
 κόπος 4.9
 κρεῖττον 3.8
 κρίνειν 4.4,7
 κρίσις 4.11
 κώμη 6.2
 λείπειν 6.8
 λογισμός 3.3,6
 λόγος 3.7,11; 4.12; 7.22
 λύπη 3.3,5,7,8
 μάθησις 7.24
 μέγας 3.10; 7.4,7
 μέν 5.10
 μερίς 6.1; 7.9
 μέρος 6.5
 μετά 5.24; 6.3
 μεταλλάσσειν 6.3
 μέτωπον 7.15
 μεχείρ 6.1
 μέχρι ἕαν 6.16
 μή 3.2
 μηδέν 3.4
 μηκέτι 4.13
 μήν 7.18,22
 μήτηρ 5.1,8
 μία 5.13
 μόνος 3.3
 νόμος 6.16*
 νομός 6.1; 7.9
 νόσος 3.8
 ὀβολός 8 passim
 οἰκία 6.6*
 ὀκτώ 6.2
 ὀλίγος 3.9
 ὁμοίως 5.11,12
 ὁμολογεῖν 5.3; 6.2*,5
 ὁμολογία 6.10*
 ὀργή 3.9
 ὀργίξεισθαι 3.10
 ὄς 4.12; 6.6,7,12
 ὄσος 6.6*,8
 οὐκ 3.6*
 οὐλή 6.2; 7.12,15
 παῖς 7.20,23
 παρά 5.6; 6.14; 7.27
 παραφέρειν 6.9
 παράφερνα 5.19
 παρῆναι 6.10*
 πᾶς 6.14,15
 πατήρ 6.9; 7.20
 πείθεισθαι 4.6
 πείθειν 3.11
 πέντε 6.7
 πεινώτος 5.13

- πενήτηντα 6. 2; 7. 11
 περί 5. 5; 6. 17
 περιστολή 6. 12
 πόλις 5. 2, 3, 6, 9
 πόνος 3. 4*
 πολὺς 3. 8
 ποιεῖν 4. 12*
 πορδή (?) 8. 30
 πράκτωρ 4. 9
 πράττειν 3. 2
 προαγορεύειν 6. 4
 προγράφεσθαι 6. 10
 πρὸς 5. 5; 6. 12*
 προσφώνησις 5. 4
 πυνδάξιον 5. 12

 σακκηγόν 5. 17
 σαφής 3. 6*
 σεβαστός 6. 1*; 7. 3, 6
 σημαίνεσθαι 4. 14*
 αιτοδοχείον 5. 20
 σκάφιον 5. 21
 σκεῦος 5. 22
 σοφός 3. 11
 σύ 5. 6, 7
 συγγενής 3. 5
 συνευρίσκειν 6. 6
 συγχωρίζειν 6. 10
 συγχωρεῖν 6. 3*, 5
 σύνταγμα 7. 31
 συντήμησις 5. 14, 16; 6. 13
 σῶμα 6. 12*

 τέκτων 8. 5
 τελείωμα 7. 18
 τέλοςμα 7. 25
 τέκνον 6. 3*
 τελευταίη 6. 3*, 14
 τεσσαράκοντα 5. 16, 18
 τεσσαρες 5. 18, 19; 6. 13; 7. 15, 25

 τετάρτη 5. 10, 11, 12, 13, 14
 τέταρτον 6. 7, 8
 τέχνη 7. 17
 τί 3. 5; τίς 4. 4, 5
 τιμή 5. 18
 τόπος 6. 6
 τράπεζα 5. 6
 τρεις 5. 12, 14; 7. 18
 τρέφεσθαι 7. 19
 τριάκοντα 7. 14
 τρίτος 6. 5
 τρόπος 6. 15
 τροφεία 7. 22
 τρόφιμος 5. 7
 τυγχάνειν 3. 6
 τύβη 7. 7, 18

 υἱός 6. 4, 10; 11; 7. 12, 26
 ὑπάρχειν 6. 5, 6
 ὑπέρ 7. 24, 26
 ὑπηρετεῖν 4. 8
 ὑπό 4. 6; 7. 20

 φάρμακον 3. 3; 3. 11
 φέρειν 3. 8
 φερνή 5. 10
 φιλεῖν 3. 9
 φοβεῖσθαι 3. 4

 χαίρειν 5. 3
 χαλκοὺς 5. 20, 21
 γηνοβασκός 8. 10
 χορηγεῖν 7. 21
 χρόνος 3. 9; 6. 16
 χρυσοὺς 5. 10, 13
 χωρίς 6. 9

 ὠνή 5. 23
 ὡς 4. 7; 7. 14
 ὡς ἂν 6. 17

V. *MAGISTRATUS, TITULI PUBLICI etc.*

εισάγων* 4.7	γραφεῖον Ἡρακλείδου Δρυμοῦ 7.7
ἐπιτηρηταὶ τῆς περὶ τοῦ πρὸς Ὀξυ- ρύγγων πόλει Σαραπίου τραπέ- ζης 5.5	πράκτορες 4.9

VI. *NUMMI, MENSURAE etc.*

ἄρουρα 6.7, 8	ὄβολός 8 passim
δραχμή passim	τετάρτη 5 passim

VII. *MENSES ET DIES*

μεσίρ ιᾱ 6.1	τῷβι ι 7.7. cf. 18.
---------------	---------------------

CONSPECTUS PAPYRORUM

	p. Chr. n.	Pag
1. Euripides, Phoenissae vv 1079-1095	II s.	81
2. Euripides, Andromacha vv 1134-1142 et 1164-1172	V s.	84
3. Sententiae Menandreae	II s.	87
4. Legum iudicialium fragmentum.	III s. a. Cbr. n.	92
5. Bonorum transactio matrimonialis	II s.	94
6. Rei familiaris divisio testamentaria	II s.	96
7. Conventum docendi cum textore pactum	II s.	99
8. Nominum descriptio cum rationibus adiectis	II s	102

TABULAE

1. Pap. 3
 2. Pap. 4
- in fine adiectae

INDICES

A. Index nominum	104
B. Index vocabulorum	105